

نگاره

سهیل محمدی

کودکان

در تنگنای

مشکلات

خانوادگی

عربده می‌زنم، پس هستم!!

-آقا من می‌خوام مشهور بشم.
چکار باید بکنم؟
+خب سوآلت خیلی کلیه. تو چه رشته‌ای می‌خوای مشهور بشی؟
- فرقی نمی‌کنه. ترجیحا به رشته هنری. آخه مردم خیلی هنرمندا رو دوست دارن. مشهور شدن توش آسون تره. تازه پول هم داره. خیلی هم داره.
+خب هنر هم رشته‌های فراوانی داره. تو کدام رشته هنری دلت می‌خواد مشهور بشی؟
- راستش خیلی فرق نمی‌کنه. هر کدام که میشه توش زودتر مشهور شد و زودتر به پول و پوله رسید.
+خب اگه این جوریه موسیقی و بخصوص ترانه خونی شاید بهترین انتخاب برات باشه. خواننده‌ها خیلی سریع‌تر به شهرت و وفاه می‌رسن در هنر.
-خوبه. همین خوانندگی خوبه.
+خب برای خوانندگی اول باید موسیقی رو خوب بشناسی.
-نمی‌شناسم.
+بعد باید صدای خوبی داشته باشی.
- ندارم.
+بعد باید شعرها و ملودی‌های خوبی آماده کنی.
-نمی‌تونم.
+بعد باید به آدم پولدار پیدا کنی که روت سرمایه‌گذاری کنه. برات کنسرت بذاره و ازت آلبوم منتشر کنه.
- می‌تونم. می‌تونم.
+خب اینکه کافی نیست. تمام موارد مهم قبلی رو نداری.
- مگه همه اونایی که مشهور و پولدار شدن همه اینارو داشتن؟
+همه رو شاید نه. ولی بعضی هاشونو داشتن.
- حالا من می‌خوام بدون اینا مشهور و پولدار بشم.
+خب باید بری به سمت جلب توجه کردن. باید آبو گل آلود کنی. به کاری کنی مدام تو فضای مجازی ازت خبر و تصویر منتشر بشه. خلاصه خودتو تو ی چشم مخاطب فرو کنی.
- آهان.. این خوبه!! به راهنمایی می‌کنی که چکار کنم مثلاً؟
+ مثلاً... مثلاً دنبال به لباس عجیب و غریب باش. لباس خیلی زود همه رو جوگیر می‌کنه و توجه بهت

گفت‌وگو با سایه-۴

سنون پنجشنبه

شاهرخ دلکو منتقدسینما

ناصر فکوهی درباره جایزه کتاب سال:

کتاب خواندن برای نمایش دادن نیست

ناصر فکوهی، دکترای انسان‌شناسی سیاسی دارد و او را با آثار تالیفی و ترجمه متعدّدش در زمینه انسان‌شناسی، اسطوره‌شناسی و هویت می‌شناسیم. او که استاد گروه انسان‌شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران است، در گفت‌وگویی که باویژه‌نامه کتاب سال داشت به مواردی درباره این جایزه اشاره کرد که خوانندش خالی از لطف نیست. فکوهی در این گفت‌وگو به مواردی اشاره می‌کند که جایزه کتاب سال را از مسیر اصلی‌اش دور می‌کند و پیشنهادهایی برای نزدیک شدن به مسیر اصلی ارائه می‌دهد. در ادامه می‌توانید بخش‌هایی از این گفت‌وگورا بخوانید.

پک: ساختار جایزه و تقدیر و سلسله مراتبی کردن فرهنگ، یعنی برتر دانستن این از آن، ساختاری متعلق به قرون پیشین است. من به شخصه با این رویکرد مخالفم. البته منظورم از مخالفت آن نیست که به‌صورت سیستماتیک با آنها مبارزه کنم. خود من تا به حال چندین جایزه ملی گرفته‌ام از جمله بهترین پژوهش فرهنگی بین‌المللی درباره ایران از وزارت

فرصتی برای معرفی آثار جوانان

جایزه کتاب سال و دیگر جوایزی که شاهد برپایی آنها از سوی مؤسسات دولتی و خصوصی هستیم محرک مهمی در تشویق جوان‌ترها برای انجام کارهای اصولی به حساب می‌آیند. نباید فراموش کرد که این جوایز هرچقدر هم با تلاش برگزارکنندگان آنان برای داوری‌های اصولی و بی‌طرف همراه باشند، باز هم با حرف و حدیث‌هایی روبه‌رو می‌شوند. اتفاقی که تنها به جایزه کتاب سال یا جایزه ادبی جلال آل احمد هم محدود نمی‌شود و اغلب رویدادهای فرهنگی-

محمدمدعی بهمنی شاعر

مشوقی برای عرضه اصولی‌تر آثار

تردیدی نیست که برگزاری جوایزی همچون جایزه کتاب سال با وجود همه اما و اگرهای منوّجه آنان اتفاقی خوب و غیرقابل انکار به حساب می‌آیند. از کارکردهای مثبت این رویدادهای علمی-فرهنگی می‌توان به جرقه‌ای اشاره کرد که در ذهن پدیدآورندگان کتاب بویژه میان جوان‌ترها ایجاد می‌شود؛ اینکه جوانان بداندند طی سال یا جوایز مختلفی روبه‌رو هستند که فرصتی برای ارزیابی نوشته‌ها، ترجمه‌ها و پژوهش‌های آنان می‌دهد اتفاق مهمی ست.

فتح‌الله مجتبابی مورخ و ادیان و فلسفه شرق

در ششمین شماره ویژه‌نامه جشنواره تئاتر فجر بخوانید:

«ایران» از بازار تئاتر ایران در جشنواره تئاتر فجر گزارش می‌دهد: باید واقع‌گرایانه به مسأله نگاه کرد

همراه با یادداشت‌هایی درباره نمایش‌های «بیگانه در خانه»، «مدآ» و «سکوت سفید»

در پنجمین شماره ویژه‌نامه جشنواره فیلم فجر بخوانید:

۱- کولاژ افسانه‌های محلی آذربایجان در سینما بهمن ارک از فیلم «پوست» می‌گوید

۲- ستاره‌های خاموش

جشنواره سی و هشتم فجر و چهره‌های غایب

درآن همراه یادداشت‌هایی درباره فیلم‌های «خروج»، «درخت

گردو»، «قصیده گاوسفید» و «جایی برای فرشته‌هانیتست»

...

هر وقت به مردم می‌گویم سمت پنهان ماه را دیده‌ام، می‌گویند: «منظورت سمت تاریک ماه است؟» مثل این است که دارت ویدر یا بینک فلوید را اشتباه تلفظ کرده باشم. در واقع نور خورشید، یکسان به هر دو سمت ماه می‌رسد، فقط در مقاطع زمانی متفاوت.

داستان‌های ماشین تحریر تام هنکس/نشر افق

درست از رسانه برای گسترش رویکردهای مفید فرهنگی چون کتابخوانی، بالا بردن علاقه افراد به فرهنگ و کارهای فرهنگی و از همه مهمتر بالا بردن خلاقیت آنها و یافتن افراد خلاق و کمک به آنها برای به ثمر رساندن طبیعی و به دور از حسادات، کینه‌ها و خودنمایی‌ها است.

توجه به استانداردهای لازم

برگزاری جایزه‌هایی همچون جایزه کتاب سال را باید اتفاقی مهم در عرصه کتاب دانست؛ رویدادهایی که به مخاطبان در انتخاب آثار شاخص کمک خواهند کرد. یکی از مهم‌ترین شاخص‌ها در افزایش اعتبار جایزه کتاب سال و همچنین سایر جایزه‌های دولتی در این است که هیأت داوران آنها در انتخاب آثار میل و نگاه شخصی‌شان را کنار بگذارند و مینا را تنها بر کار اصولی بگذارند. تنها یک روز از مراسم اختتامیه کتاب سال می‌گذرد و این بهترین فرصت برای محک زدن انتخاب‌های داوران این رویداد ملی است. بهتر است جست‌وجویی میان فهرست این آثار داشته باشیم و ببینیم که چه تعداد از کتاب‌هایی که عنوان برگزیده یا شایسته تقدیر به آنها اعطا شده از شایستگی لازم برخوردار هستند. اگر این کتاب‌ها بر اساس ضرورت و همچنین استانداردهای لازم انتخاب شده باشند، می‌توان به اثرگذاری نتیجه داوری میان اهالی کتاب و مردم امیدوار شد. نه تنها برای این جایزه که در ارتباط با سایر رویدادهایی از این دست هم ضرورت بسیاری دارد که درباره برخورداری هیأت داوران از دانش و تجربه کافی در زمینه‌های مورد داوری آنها اطمینان حاصل کرد؛ البته این توصیه‌ای است که به شورای سیاستگذاری این جایزه برای دوره‌های آینده دارم و بحث آن از زمان حاضر خارج است.

عبدالله انوار منتقدشعشع و تنقشمشعشع

تلاش برای معرفی آثار برتر حوزه‌های مختلف از برگزارکنندگان این قبیل رویدادهای علمی-فرهنگی تشکر کرد. حداقل از این طریق فرصتی برای اطلاع خوانندگان از وجود آثار شاخص فراهم می‌شود. بزرگان حوزه‌های مختلف که نیاز چندانی به معرفی ندارند اما بحث درباره جوانان قدری متفاوت است. امیدوارم شرایطی فراهم شود که همه جوانان از فرصتی برابر و عادلانه برای عرضه آثار خود برخوردار شوند. اتفاقی که بخشی از آن به‌طور قطع در گرو داوری‌ها و اسامی معرفی شده از سوی داوران جایزه‌ای همچون جایزه کتاب سال است.

انتخاب آثار باید به نحوی انجام شود که کتاب‌های انتخابی در هر حوزه‌ای که هستند بر همه اجزای جامعه اثر بگذارند. از ترکیب هیأت داوران هم نمی‌توان غافل شد، به هرحال بخش مهمی از اعتبار جوایز به بزرگانی است که بررسی‌ها از سوی آنان انجام می‌شود، داورانی که افزون بر شناخت از حوزه کاری خود درباره جامعه و نیاز آن هم بخوبی بداندند.

برگزارکنندگان چنین جوایزی باید تلاش کنند مردم و اهالی کتاب را به داوری‌ها مشکوک نکنند و این مسأله هم مهیا نمی‌شود مگر با دوری کردن آنها از حاشیه‌هایی که اغلب گریبان جوایز و برگزارکنندگان آنها را می‌گیرد.

عکس نوشت

سیدعباس صالحی، عصر دیروز به جشنواره تئاتر فجر آمد و به تماشای نمایش «صدمین سالگرد فتح گریه»، کاری از شهر کچساران نشست. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که پیش از آن از مجموعه تئاتر شهر دیدار کرده بود، به مهم‌ترین سوآلات خبرنگاران درباره ممیزی‌های تئاتر، بودجه اندک این هنر، وضعیت نابسامان پهنه رودکی، همزمانی جشنواره‌های فیلم و تئاتر و... پاسخ داد. صالحی در پاسخ به سوآلی درباره هنرمندانی که از جشنواره انصراف داده‌اند، گفت: «تمام تلاش‌مان این است که اهالی فرهنگ و هنر در کنار هم باشند و به فعالیت‌های فرهنگی و هنری بپردازند و این مسیر را با جدیت و همت پیش ببرند.» یکی دیگر از مباحث طرح‌شده، همزمانی جشنواره‌های فجر بود که وزیر درباره آن توضیح داد: «جشنواره‌های تئاتر و فیلم همزمان هستند و این نگاه وجود دارد که در دهه مبارک فجر پاره‌ای از اتفاقات فرهنگی و هنری را باهم ببینیم. این موضوع کمک می‌کند که برون‌دادهای هنر ایرانی در یک مقطع دیده شود و به نحوی هم مخاطب می‌تواند درباره تماشای فیلم‌های مدنظر یا تئاتر‌های مورد علاقه خود انتخاب مناسب را داشته باشد.» عکس: نعیم احمدی/ایران

